

Po časopisech.

Soukromé právo v dnešním Německu.

»Věda a život«, roč. VII, č. 7 na str. 263 a n. uveřejňuje pod uvedeným titulem zajímavý článek doc. Dr. V. Kubeše, z něhož uvádíme:

»V počátcích po vítězství nacionálního socialismu celé soukromé a s ním samozřejmě i občanské právo bylo považováno za něco méněcenného, za něco přímo škodlivého, za produkt zavržení hodné éry liberalistické. Z toho důvodu se také na př. studijní řád z 18. ledna 1935 ostře obrátil proti BGB, a s ním proti soukromému právu vůbec. Studijní řád oddělil právo rodinné a dědické od práva občanského, systém BGB. nahradil jiným rozdělením převzatým z anglického práva, odstranil obecný díl, smísil právo věcné a dědické, oddělil právo k pozemkům od práva k movitostem atd.; zejména pak zkrátil počet hodin věnovaných občanskému právu. Záhy se však ukázaly nepříznivé výsledky. Objevilo se, že BGB. přes své vady a přes určitá ustanovení, příliš zřejmě svědčí o jeho liberalistickém původu, tvoří přece jen skvělý a ucelený systém. A tak hlasy, které již od převratu nesměle upozorňovaly na důležitost práva soukromého, na možnost uvést dualismus práva soukromého a veřejného v soulas s nacionálně-socialistickým právním myšlením, na mnohé nesporné klady velkolepého a na cizí právní řády takový vliv majícího díla, jakým jest BGB., na nezbytnost velké soukromoprávní kodifikace, byť také na potřebu pronikavých změn, které by byly právy vůdčím ideám německého nacionálního socialismu, zesílily a nebyly také směrodatnými kruhy oslyšány. Výmluvné svědectví o tom podává spis Akademie pro německé právo, nazvaný »Zur Erneuerung des bürgerlichen Rechts« z roku 1938.

Zde byla základní otázka po existenčním oprávnění soukromého, resp. občanského práva zodpověděna všemi hlasy kladně.

Proti těm, kteří v prvých dobách po nacionálně-socialistickém převratu volali po škrtnutí celého práva soukromého (občanského), jemuž odpírali existenční oprávnění v nacionálně-socialistickém právním řádu, poznalo se jasně, že soukromé právo, sloužící soukromému styku a obchodu soukme-

novců na základě souřadnosti, má i v nacionálně-socialistickém státě plné oprávnění.«

Pokles ryzího výtěžku a zápis firmy.

»Soutěž a tvorba« v právě vydaném 1. číse XIV. roč. uveřejňuje zajímavé rozhodnutí vrch. soudu v Praze z 8. listopadu 1940, č. j. R VII 280/40, z něhož vyjímá tuto právní větu: »Poklesl-li ryzí výtěžek výdělkové dani podrobený pod 50.000 K dříve než zápis firmy obchodníka v obchodním rejstříku byl proveden, není tento obchodník povinen dáti firmu zapsati.

V důvodech cit. rozhodnutí se uvádí:

»Pachtýř hotelu »Slunce« byl soudem vyzván k zápisu firmy, ježto v roce 1938 byla mu předepsána daň výdělková z ryzího výtěžku přes 50.000 K. Pachtýř této výzvě odporoval stížností a rekursní soud stížnosti jeho vyhověl a výzvu k zápisu firmy zrušil z těchto důvodů:

Podle § 4 zák. č. 183 28 Sb. nemá pokles ryzího výtěžku pod 50.000 K (§ 1 uvedeného zák.) později nastalý vlivu na zápis firmy obchodníka již provedený. Jestliže však takový pokles nastane před tím, než zápis se stal, není překážka, aby nebylo k této nové okolnosti přihlédnuto.

Ze spisů je patrné, že byla stěžovateli předepsána za berní rok 1938 daň výdělková z ryzího výtěžku přes 50.000 K. Naproti tomu za léta 1939 a 1940 klesl dani podrobený ryzí výtěžek pod 50.000 K. Poněvadž tedy firma nebyla ještě zapsána, bylo zítí na tento pokles zřetel.«

V souvislosti s tím upozorňujeme na rozhodnutí nejvyššího soudu z 3. května 1939 R I 217/39, Vážný č. 17.288, podle něhož o okolnosti, zda jsou dány zákonné náležitosti opovědi k zápisu do rejstříku, rozhoduje doba, kdy rejstříkový soud rozhoduje o zápisu. Na všechny nové okolnosti, které nastaly v době od podání návrhu do provedení zápisu, tedy musí být vzat zřetel.